

[Ministeren for offentlige arbejder.]

hr. Elgaard, at jeg er overmåde veltillidsfuld med den stilling, partierne har taget, men jeg har nu alligevel nok lidt ret — særlig at dømme efter de sidste korte bemærkninger — i, at det er sværere at finde ud af, hvem der skal betale pengene, end blot at finde ud af, at der må skaffes 30 mill. kr.

I forbindelse med det, jeg sagde om taksterne for enkelte grovere transportere, vil jeg nævne spørgsmålet om skipperne. De kommer nu herind og skal tale med mig den 27. i denne måned, har jeg fået at vide. Jeg skal nok tage venligt imod dem, men jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, hvad de vil; de vil selvfølgelig have, at jernbanetaksterne skal sættes endnu højere op, ikke for at statsbanerne kan få de 30 mill. kr., men for at skipperne kan tjene noget mere; det er da en given ting, hvad skulle de ellers herind efter. Det er det, jeg har villet advare imod. De 30 mill. kr. er kriteriet, og så kan det ikke nytte noget, at skipperne løber med fortjenesten; det betyder kun, at hele prisniveauet i Danmark bliver hævet, og så begynder det hele at rulle igen. Det er det, jeg har været lidt forsigtig med.

Det er rigtigt nok, at halm er der ingen skipper, der finder på at sejle med, men jeg nævnte det kun som et eksempel på, hvad årsagen kan have været til, at man fra gammel tid for visse varer har haft disse meget lave takster, som åbenbart ikke dækkede de omkostninger, der var forbundet med transporten. Formålet må have været enten at skåne Københavnerne for højere priser på kartofler eller landmændene i Nordjylland for højere priser på halm. Derigennem har staten på en indirekte måde subventioneret disse to befolkningsklasser. Det kan man nu forlade, og det vil de sikkert blive glade for, når de skal købe halm og kartofler.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen var forbavset over, at jeg kunne kalde takstforhøjelsen for skattelettelse. Det har jeg heller aldrig gjort. Jeg har kun villet gøre opmærksom på, at hvis jeg ikke skulle have skaffet de 30 mill. kr. fra statsbanerne, var man kommet til at udskrive nogle nye skatter. Derfor havde man valget mellem at gå denne vej for at skaffe 30 mill. kr. til finansministeren eller udskrive dem i skat. Når jeg sagde, at det ærede medlems parti i det sidste års tid stadig har fremhævet, hvor forfærdeligt det var med den høje skat, troede jeg, det ærede medlem nu ville komme og anbefale forslaget, for at befolkningen kan slippe for de 30 mill. kr. i skat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Victor Gram: Jeg skal tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tinget har besluttet at nedsætte angående lovforslaget om tillæg til postloven.

Ragnhild Andersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 16 medlemmer.

Forslaget om at henvise lovforslaget til det udvalg, som det var besluttet at nedsætte angående forslag til lov om tillæg til postlov nr. 288 af 9. maj 1919

vedtoges med 76 stemmer imod 5.

Dermed bortfaldt forslaget om at henvise lovforslaget til et udvalg på 16 medlemmer.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i og forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 464 af 14. november 1949.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5277; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3519).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Einer-Jensen: Det er anden gang i indeværende rigsdagssamling, at vi beskæftiger os med vareforsyningsloven. Den 10. november 1949 afgav det da nedsatte udvalg betænkning over det da foreliggende lovforslag, og kun få dage efter vedtoges loven med gyldighed for $\frac{1}{2}$ år til 15. maj i år. Allerede ved behandlingen dengang gjorde jeg opmærksom på, at mit parti var meget betænkeligt ved at forlænge loven dette halve år, og tiden har jo også vist, at man burde have forlænget den et år som foreslået af ministeren.

Betænkningen, som blev afgivet dengang, indeholdt visse spørgsmål til ministeren, spørgsmål, som ministeren havde erklæret sig indforstået med at underkaste behandling i den kommende tid i rigsdagens vareforsyningsudvalg. Det første angik en fortsat behandling af spørgsmål vedrørende fri-listen. Det næste var spørgsmålet om en